

ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2022

ΔΕΛΤΙΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Επιμελητής ὕλης: Πρωτ. Κων /νος Πλευράκης
Τ.Θ. 60060 Τ.Κ.570 01 ΘΕΡΜΗ – ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΗΛ. 2310-462.744 ΦΑΞ: 463.455

ΚΥΡΙΑΚΗ

30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2022

Ἦχος βαρὺς Ἑωινόν Γ' (10^{ον})

Μνήμη τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν
Μεγάλων Πατέρων

καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων

Βασιλείου τοῦ Μεγάλου (+379)

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (+395)

καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (+407)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Καθίσματα.

Μετά τήν ἀ' στιχολογίαν

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι
τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ
τόν κόσμον ἐφωτίσατε
ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν,

πατέρες θεόσοφοι
 τήξαντες τάς αἱρέσεις
 πάντων τῶν κακοδόξων
 σβέσαντες τάς φλογώδεις
 τῶν βλασφήμων συγχύσεις·
 διό ὡς ἱεράρχαι Χριστοῦ
 πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε,
 Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,
 Μαρία Θεόνυμφε καί ἀπειρόγαμε,
 πιστῶν ἡ ἀντίληψις,
 ῥῦσαι παντός κινδύνου
 καί παντοίας ἀνάγκης,
 Δέσποινα Θεοτόκε,
 τούς ἐν πίστει καί πόθῳ
 τῇ σκέπη Σου προσφεύγοντας,
 μόνη Θεόνυμφε.

Μετά τήν 6' στιχολογίαν.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν λειμῶνι τῶν Γραφῶν
 καθάπερ μέλισσαι, σοφοί,
 περιϊπτάμενοι ὑμεῖς
 περιεδρέψασθε καλῶς
 ἐκ τῶν ἀνθέων τά ἄριστα
 καί τό μέλι.

Πᾶσι τοῖς πιστοῖς
 τῶν διδαγμάτων ὑμῶν
 προτίθεσθε ὁμοῦ
 εἰς πανδαισίαν αὐτῶν
 καὶ διὰ τοῦτο πάντες γλυκαινόμενοι
 ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζομεν·
 Πάρεστε πάλιν καὶ μετὰ πότμον
 τοῖς ὑμᾶς εὐφήμοῦσιν, μακάριοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τρικυμιάις τῶν παθῶν
 ὁ ἀσυνεΐδητος ἐγώ
 χειμαζόμενος, Ἄγνή,
 ἐπικαλοῦμαί Σε θερμῶς·
 Μή με παρίδῃς τόν δεῖλαιον ἀπολέσθαι
 ἄβυσσον ἐλέους ἢ τέξασα·
 πλήν Σου γάρ ἐλπίδα οὐ κέκτημαι.
 Μή οὖν ἐχθροῖς ἐπίχαρμα καὶ γέλως
 ὁ πεποιδῶς Σοι ὀφθῆσομαι·
 καὶ γάρ ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλει,
 ὡς Μήτηρ οὔσα τοῦ Κτίστου Σου.

Μετά τόν πολυέλεον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης,
 οἱ Θεόν δοξάσαντες
 ἔργοις καὶ λόγοις ἐπὶ γῆς
 μεγαλυνέσθωσαν σήμερον

ὡς σωτηρίας ἡμῖν ὄντες πρόξενοι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Εορτάζει σήμερον ἡ Οἰκουμένη
τὴν σεπτὴν πανήγυριν
τῶν Διδασκάλων τῶν τριῶν·
καὶ γὰρ αὐτοὶ ἔστερέωσαν
τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν θείοις δόγμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων
καὶ θερμὴ ἀντίληψις
τῶν πεποιδότων ἐπὶ Σέ
ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι·
Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡ πάντων βοήθεια.

Ἀπό γ' ὠδῆς: Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς μεγάλους φωστῆρας
τοὺς φωταυγεῖς
Ἐκκλησίας τοὺς πύργους τοὺς ἀρῥαγεῖς
συμφώνως αἰνέσωμεν
τῶν καλῶν ἀπολαύοντες
καὶ τῶν λόγων τούτων
ὁμοῦ καὶ τῆς χάριτος·
τόν σοφόν Χρυσορρήμονα,
τόν μέγαν Βασιλείον
σύν τῷ Γρηγορίῳ,
τῷ λαμπρῷ θεολόγῳ·

πρός οὓς καὶ βοήσωμεν
 ἐκ καρδίας κραυγάζοντες·
 Ἱεράρχαι τρισμέγιστοι,
 πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ
 τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι
 τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ
 τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν λαβόντες παρά Θεοῦ
 ὡς ἀπόστολοι ἄλλοι τρεῖς τοῦ Χριστοῦ
 τῷ λόγῳ τῆς γνώσεως
 συνιστᾶτε τὰ δόγματα,
 ἃ τό πρὶν ἐν λόγοις
 ἀπλοῖς κατεβάλλοντο
 ἀλιεῖς ἐν γνώσει
 δυνάμει τοῦ Πνεύματος·
 ἔδει γάρ καὶ οὕτω
 τό ἀπλοῦν ἡμῶν σέβας
 τὴν σύστασιν κτήσασθαι
 δι' ὑμῶν πανσεβάσμιοι·
 ὅθεν πάντες βοῶμεν ὑμῖν·
 πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ
 τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι
 τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ
 τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τήν ψυχὴν μου, Παρθένε,
 τὴν ταπεινὴν
 τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν
 ναῦν ὡς ἀκυβέρνητον
 ποντουμένη τῷ κλύδωνι
 ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ
 ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον
 καὶ εἰς πυθμένα ἄδου
 ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν
 φθάσον, Θεοτόκε,
 πρεσβειῶν Σου ἐλέει
 γαλήνην παρέχουσα
 καὶ κινδύνων ἐξαίρουσα·
 Σύ λιμὴν γὰρ ἀχειμάστος
 πρεσβεύουσα τῷ Σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ
 τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι·
 Σέ γάρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός Σου.

ΔΕΚΑΤΟ ΕΩΘΙΝΟ

Ἰωάν. 21, 1-14.

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Η ΤΡΙΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ
 ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ
 ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ
 ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑ ΤΗΣ ΤΙΒΕΡΙΑΔΟΣ

Η ΕΓΓΥΗΣΗ - ΤΟ ΣΗΜΕΙΟ
 ΠΟΥ Ο ΑΝΑΣΤΑΣ ΚΥΡΙΟΣ

ΔΙΔΕΙ ΣΤΟΥΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ ΓΙΑ ΤΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΤΟΥΣ ΕΡΓΟ

Τό μυστικό τῆς ἐπισυναγωγῆς τῶν ἀνθρώπων στήν Ἐκκλησία.

Ὁ ἀναστάς Κύριος Ἰησοῦς φανερώνεται σέ ἐπτά μαθητές του στήν παραλία τῆς λίμνης Τιβεριάδος. Ὁ ἀριθμός ἐπτά εἶναι συμβολικός καί σημαίνει τό σύνολο τῆς Ἐκκλησίας! Ὁ Ἰησοῦς λοιπόν μέ τό «σημεῖο» - θαῦμα τῆς πλούσιας ἀλειείας δείχνει παραστατικά, διαβεβαιώνει τήν Ἐκκλησία, ὅτι αὐτός θά εἶναι ὁ Κύριος καί Ἐργάτης τοῦ ἔργου τῆς Ἱεραποστολῆς! Αὐτός θά ψαρεύει, διά τῶν Ἀποστόλων τούς ἀνθρώπους καί θά αὐξάνει τήν Ἐκκλησία του. Οἱ Ἱεραπόστολοι ἔχουν χρέος νά ἐμπιστεύωνται τό λόγο Του καί νά ὑπακούουν, νά τόν ἐκτελοῦν.

Ἡ θάλασσα τῆς Τιβεριάδος εἶναι ὁ κόσμος, στόν ὁποῖον ὁ Κύριος ἀποστέλλει τούς Μαθητές Του. Ἡ θαυματουργική ἀλειεία δείχνει τό μυστικό τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τήν ὁποῖαν ὁ Χριστός ἀποστέλλει στόν κόσμο. Τό μυστικό εἶναι ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ ὡς Πρωτεργάτου καί Κυρίου τοῦ ἔργου καί ἡ μετά πίστεως ὑπακοή στό λόγο Του, τήν ἐντολή Του.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,

Τόν καιρό ἐκεῖνο

1 ἐφάνερωσεν ἑαυτόν ὁ Ἰησοῦς
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,

ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν,

ὁ Ἰησοῦς ἐμφανίστηκε πάλι στοὺς μαθητές
του, ἀφοῦ ἀναστήθηκε

ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος·

ἐφάνέρωσε δέ οὕτως.

στήν ὄχθη τῆς λίμνης τῆς Τιβεριάδας.

Ἐμφανίστηκε δέ ὡς ἑξῆς:

² Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος

καί Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος,

καί Ναθαναήλ

ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας

καί οἱ τοῦ Ζεβεδαίου

καί ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

Ἦταν μαζί ὁ Σίμων Πέτρος, ὁ Θωμᾶς πού

λεγόταν Δίδυμος, ὁ Ναθαναήλ πού καταγόταν

ἀπὸ τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, οἱ δύο γιοῖ τοῦ

Ζεβεδαίου κι ἄλλοι δύο ἀπὸ τοὺς μαθητές του.

Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος·

³ - Ὑπάγω ἀλιεύειν.

Τοὺς λέει ὁ Σίμων Πέτρος: Πηγαίνω νά

ψαρέψω.

Λέγουσιν αὐτῷ·

- Ἐρχόμεθα καί ἡμεῖς σὺν σοί.

Τοῦ λένε: - Ἐρχόμαστε κι ἐμεῖς μαζί σου.

Ἐξῆλθον

καί ἀνέβησαν εἰς τό πλοῖον εὐθύς

καί ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί ἐπίασαν οὐδέν.

Βγῆκαν ἔξω κι ἀμέσως ἀνέβηκαν στό πλοῖο, κι

ὅλη ἐκείνη τή νύχτα δέν ἔπιασαν τίποτα.

⁴ Πρωΐας δέ ἤδη γενομένης

ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν·
οὐ μὲν τοι ἤδησαν οἱ μαθηταί,
ὅτι Ἰησοῦς ἐστι.

Ὅταν πιά ξημέρωσε, στάθηκε ὁ Ἰησοῦς στὸ
γιαλὸ· οἱ μαθητές ὅμως δὲν ἤξεραν ὅτι ἦταν ὁ
Ἰησοῦς.

5 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·

- Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε;

Τοὺς λέει τότε ὁ Ἰησοῦς: -Παιδιά, μήπως ἔχετε
κάτι γιὰ προσφάγι;

6 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ.

Τοῦ ἀποκρίθηκαν: -Ὅχι.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·

- Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου
τὸ δίχτυον καὶ εὐρήσετε.

Ἐκεῖνος τότε τοὺς λέει: - Ρίξτε τὸ δίχτυ στὴ
δεξιὰ μεριά τοῦ πλοίου καὶ θά βρῆτε.

Ἔβαλον οὖν

καὶ οὐκέτι αὐτό ἐλκύσαι ἴσχυσαν
ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων.

Πραγματικά, ἔριξαν τὸ δίχτυ, καὶ τὰ ψάρια
ἦταν τόσο πολλά, πού δὲν μποροῦσαν νὰ τὸ
τραβήξουν.

7 Λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος,

ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ·

- Ὁ Κύριος ἐστι.

Λέει τότε στὸν Πέτρο ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος πού ὁ
Ἰησοῦς τὸν ἀγαποῦσε: -Ὁ Κύριος εἶναι!

Σίμων οὖν Πέτρος

ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι,

τόν ἐπενδύτην διεζώσατο
(ἦν γάρ γυμνός)

καί ἔβαλεν ἑαυτόν εἰς τήν θάλασσαν.

Μόλις ἄκουσε ὁ Σίμων Πέτρος πώς εἶναι ὁ
Κύριος, ζώστηκε τό ἱμάτιό του, ἐπειδή ἦταν
γυμνός, καί ρίχτηκε στό νερό.

8 Οἱ δέ ἄλλοι μαθηταί

τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον,

(οὐ γάρ ἦσαν μακράν ἀπό τῆς γῆς,
ἀλλ' ὡς ἀπό πηγῶν διακοσίων),

σύροντες τό δίκτυον τῶν ἰχθύων.

Οἱ ἄλλοι μαθητές ἦρθαν μέ τό πλοιαρίο, γιατί
δέν ἀπεῖχαν πολύ ἀπό τή στεριά, παρά μόνο
ἕκατό περίπου μέτρα, σέρνοντας τό δίχτυ μέ τά
ψάρια.

9 Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τήν γῆν,

βλέπουσιν ἀνδρακιάν κειμένην

καί ὀψάριον ἐπικείμενον καί ἄρτον.

Ὅταν ἀποβιβάστηκαν στή στεριά,
βλέπουν ἐκεῖ ἀναμμένα κάρβουνα
κι ἕνα ψάρι πάνω στή φωτιά καί ψωμί.

10 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·

- Ἐνέγκατε ἀπό τῶν ὀψαρίων

ῶν ἐπιάσατε νῦν.

Τούς λέει ὁ Ἰησοῦς: - Φέρτε ἀπό τά ψάρια πού
πιάσατε τώρα.

11 Ἀνέβη Σίμων Πέτρος

καί εἴλκυσε τό δίκτυον ἐπί τῆς γῆς,

μεστόν ἰχθύων μεγάλων

ἕκατόν πενήκοντα τριῶν·

καί τοσούτων ὄντων
οὐκ ἐσχίσθη τό δίχτυον.

Ἀνέβηκε τότε στό πλοῖο ὁ Σίμων Πέτρος καί
τράβηξε τό δίχτυ στή στεριά γεμάτο μεγάλα
ψάρια, γιά τήν ἀκρίβεια ἑκατόν πενήντα τρία.
Κι ἐνῶ ἦταν τόσο πολλά τά ψάρια, τό δίχτυ
δέν σκίστηκε.

Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς:

12 - Δεῦτε ἀριστήσατε.

Τούς λέει ὁ Ἰησοῦς: - Ἐλᾶτε νά φᾶτε.

Οὐδεῖς δέ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν
ἐξετάσαι αὐτόν σύ τίς εἶ;

Εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν.

Καί κανεῖς ἀπό τούς μαθητές δέν τολμοῦσε νά
τόν ρωτήσῃ, «Ἐσύ ποιός εἶσαι;», γιάτί ἤξεραν
πώς εἶναι ὁ Κύριος.

13 Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς,
καί λαμβάνει τόν ἄρτον
καί δίδωσιν αὐτοῖς
καί τό ὀψάριον ὁμοίως.

Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς, παίρνει τό ψωμί καί τούς τό
μοιράζει. Τό ἴδιο ἔκανε καί μέ τό ψάρι.

14 Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν.

Αὐτή ἦταν ἡ τρίτη ἐμφάνιση τοῦ Ἰησοῦ στους
μαθητές μετά τήν ἀνάστασή Του.

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τούς ἀσφαλεῖς.

Τούς ιερούς και θεοφθόγγους Κήρυκας,
 τήν κορυφήν τῶν Διδασκάλων Κύριε,
 προσελάβου
 εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν Σου
 καί ἀνάπαυσιν·

Τούς ιερούς και θεολόγους Κήρυκες,
 τούς κορυφαίους Διδασκάλους, Κύριε,
 πῆρες κοντά Σου γιά νά τούς δώσης ν'
 ἀπολαύσουν τά ἀγαθά Σου
 καί νά ἀναπαυθοῦν

τούς πόνους γάρ ἐκείνων
 καί τόν κάματον
 ἐδέξω ὑπέρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν
 ὁ μόνος δοξάζων
 τούς Ἁγίους Σου.

γιατί τούς κόπους
 πού γιά χάρη Σου κουράστηκαν
 προτίμησες ἀπό κάθε ὀλοκαύτωση
 Μόνε, Θεέ μας,
 πού δοξάζεις τούς Ἁγίους Σου!

Ἐπαναληψίς ἐν χορῶ

ὁ μόνος δοξάζων τούς Ἁγίους Σου.

Οἶκος.

Τίς ικανός τά χεῖλη διαῖραι
 καί κινῆσαι τήν γλῶσσαν
 πρὸς τούς πνέοντας πῦρ,
 δυνάμει Λόγου καί Πνεύματος;

Ποιός είναι ικανός ν' ανοίξη τά χειλή
 καί νά κινήση τή γλῶσσα του
 μπροστά σέ κείνους
 πού ἀπ' τό στόμα τους βγάζουν φωτιές
 μέ τή δύναμη τοῦ Λόγου καί τοῦ
 Πνεύματος;

Ὅμως τοσοῦτον εἶπεῖν θαρρήσω·
 ὅτι πᾶσαν παρῆλθον
 τήν ἀνθρωπίνην φύσιν οἱ τρεῖς
 τοῖς πολλοῖς καί μεγάλοις χαρίσμασι
 καί ἐν πράξει καί θεωρία
 τούς κατ' ἄμφω λαμπρούς ὑπεράραντες·
 Ὅμως θά πάρω τό θάρρος
 νά πῶ μόνο τοῦτο·
 ὅτι κάθε ἀνθρωπο ξεπέρασαν
 κι οἱ τρεῖς τους
 μέ τά πολλά καί μέγала τους χαρίσματα
 γιατί καί στά δύο, τήν πράξη καί τή θεωρία
 ξεπέρασαν ἐκείνους πού ἦταν λαμπροί·
 Διό μεγίστων δωρεῶν τούτους ἠξίωσας,
 ὡς πιστούς Σου θεράποντας,
 ὁ μόνος δοξάζων τούς Ἁγίους σου
 γι' αὐτό, Κύριε τούς χάριτες
 τόσο μεγάλες καί πλούσιες δωρεές!
 Γιατί ἦταν πιστοί ὑπηρέτες Σου.
 Μόνε, Θεέ μας, πού δοξάζεις τούς Ἁγίους
 Σου!

Ἐπαναληψίς ἐν χορῶ
ὁ μόνος δοξάζων τούς Ἁγίους Σου.

Συναξάριον.

Τῆ Λ' (τριακοστῆ) τοῦ αὐτοῦ μηνός
μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
Τριῶν Μεγάλων Ἱεραρχῶν
καί οἰκουμενικῶν Διδασκάλων
Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου
καί Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

*Ὁμοῦ δίκαιον τρεῖς σέβειν ἕωςφόρους
φῶς τρισσολαμπές πηγάσαντας ἐν βίῳ.
Λάμψεν ἐνί τριακοστῆ
χρυσοτρισήλιος αἴγλη.*

Ταῖς τῶν τριῶν τούτων πρεσβείαις,
Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν
καί πάντων τῶν ἁγίων
τάς τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις κατάβαλε
καί ἡμᾶς ἐν εἰρηνικῇ καταστάσει διαφύλαξον
καί τῆς οὐρανόσου βασιλείας ἀξιώσον.
Ὅτι εὐλογητός εἶ
εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα ἄθλησις
τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἱππολύτου,
πάπα Ρώμης καί τῶν σύν αὐτῷ
Κενσουρίνου, Σαβαΐνου, Χρυσῆς
καί τῶν λοιπῶν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα ἄθλησις
τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοφίλου τοῦ νέου.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς

Θεόδωρος ὁ Μυτιληναῖος
καί ἐν Μυτιλήνῃ μαρτυρήσας
ἐν ἔτει 1784, ἀγχόνη τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός,
ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν

Καταβασίαι προεόρτιαι

ᾠδή α'. Ἦχος γ'.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος
ἐπεπόλευσε ποτέ·
ὡσεὶ τεῖχος γάρ ἐπάγη
ἐκατέρωθεν ὕδωρ
λαῶ πεζοποντοποροῦντι
καὶ θεαρέστως μέλποντι·
ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ
ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Μετάφραση

Ψάλλεται ἀκριβῶς μέ τόν ἴδιο τρόπο

Χέρσα θαλασσογέννητη πεδιάδα
ὁ ἥλιος ἀντίκρυσε κάποτε
Τά νερά παγωμένα ὑψωθῆκαν
κι ἀπ' τά δύο τά μέρη
καί ὁ λαός πεζοποροῦσε
στό βυθό τῆς θάλασσας ψάλλοντας:
Ἄς ὑμνήσωμε τό Θεό μας
γιά τή δόξα πού ἐργάστηκε!

ᾠδή γ'.

Τό στερέωμα τῶν ἐπὶ Σοί πεποιθότων
στερέωσον, Κύριε, τὴν Ἐκκλησίαν,
ἣν ἐκτήσω
τῷ τιμίῳ Σου αἵματι.

Μετάφραση

Σύ Κύριε, πού στηρίζεις
ὄσους πιστεύουν σέ σένα,
στερέωσε καί τὴν Ἐκκλησία,
πού ἀπόχτησες μέ τό τίμιο Αἷμα Σου.

ᾠδὴ δ'.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς
ἡ ἀρετὴ Σου, Χριστέ·
τῆς κιβωτοῦ γάρ προσελθῶν
τοῦ ἀγιάσματος Σου,
τῆς ἀφθόρου Μητρός,
ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης Σου
ᾧφθης ὡς Βρέφος
ἀγκαλοφορούμενος
καί ἐπληρώθη τά πάντα
τῆς Σῆς αἰνέσεως.

Μετάφραση

Ψάλλεται ἀκριβῶς μέ τόν ἴδιο τρόπο

Ἐπέραςε τοὺς οὐρανοὺς
ἡ ἀρετὴ Σου Χριστέ!
Γιατί προῆλθες
ἀπ' τὴν ἀγιασμένη Κιβωτό,

τήν ἀφθορη Μητέρα Σου,
καί ἐμφανίστηκες στὸν ἔνδοξο Ναό Σου
ὡς βρέφος στήν ἀγκάλη της!
Ὁ κόσμος ὅλος Σέ δοξολόγησε!

ᾠδή ε΄.

ᾠς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς
ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν
ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον,
«ὦ τάλας, ἐβόα, ἐγώ!
πρό γάρ εἶδον σωματούμενον Θεόν
φωτός ἀνεσπέρου
καί εἰρήνης δεσπόζοντα».

ᾠδή στ΄.

Ἐβόησέ Σοι ἰδὼν ὁ Πρέσβυς
τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸν σωτήριον,
ὁ λαοῖς ἐπέστη
ἐκ Θεοῦ, Χριστέ, Σὺ Θεός μου.

Ἐσέ ὑμνοῦσε, μόλις Σέ εἶδε
ὁ Γέροντας μέ τὰ μάτια του
τή σωτηρία
πού ἔτασε γιά τούς ἀνθρώπους
ἀπό τό Θεό!
Ἐσύ, Χριστέ, εἶσαι ὁ Θεός μου.

ᾠδή ζ΄.

Σέ, τὸν ἐν πυρί δροσίσαντα
Παῖδας θεολογήσαντας

καί Παρθένω ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα,
 Θεόν Λόγον ὑμνοῦμεν
 εὐσεβῶς μελωδοῦντες·
 εὐλογητός ὁ Θεός,
 ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετάφραση

Ψάλλεται ἀκριβῶς μέ τόν ἴδιο τρόπο
Εσένα, πού μέ τή φωτιά ἐδρόσισης
 τού νέους πού ἐδεολόγησαν
 καί πού στήν Ἄγνή Παρθένα
 ἐκατοίκησες,
 τόν Θεό Λόγο, ὑμνοῦμε
 καί τραγουδοῦμε μέ εὐλάβεια
 Ἐσένα πρέπει νά εὐλογοῦμε,
 τό Θεό τῶν Πατέρων μας!

Ὡδή η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν
 καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον.

Αστέκτω πυρί ἐνωθέντες
 οἱ θεοσεβείας προεστῶτες Νεανίαί,
 τῇ φλογί δέ μή λωβηθέντες
 δεῖον ὕμνον ἔμελπον·
 Εὐλογεῖτε πάντα τά ἔργα τόν Κύριον
 καί ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Φωτός...

Ἡ Τιμιωτέρα

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρὶ μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ
καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ·
ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με
πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός
καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ
καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ
εἰς γενεάν καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ·
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοίξα καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων
καὶ ὕψωσε ταπεινούς·
πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν·

καί πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

Αντελάβετο Ἰσραήλ παιδός αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους,
καθώς ἐλάλησεν
πρός τοὺς πατέρας ἡμῶν,
τῷ Ἀβραάμ καί τῷ σπέρματι αὐτοῦ
ἕως αἰῶνος.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

ᾠδή 9'. Καταβασία.

Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς
πάντων τῶν Χριστιανῶν,
σκέπε, φρούρει, φύλαττε
τούς ἐλπίζοντας εἰς Σέ.

Εν νόμῳ, σκιᾷ καί γράμματι
τύπον κατίδωμεν, οἱ πιστοί·
πᾶν ἄρσεν, τό τήν μήτραν διανοῖγον,
ἅγιον Θεῶ·
διό πρωτότοκον Λόγον,
Πατρός ἀνάρχου Υἱόν,
πρωτοτοκούμενον Μητρὶ
ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν!

Στοῦ Νόμου τή σκιά καί τό γράμμα
τόν συμβολισμό, πιστοί, ἄς προσέξωμε!
«Κάθε ἀρσενικό πού ἀνοίγει μήτρα
εἶναι ἅγιο! Ἀνήκει στό Θεό!»

Γι'αυτό τόν Πρωτότοκον Λόγον,
 τοῦ Ἄναρχου Πατέρα τό Γιό,
 πού τόν ἐγέννησε πρωτότοκο μητέρα
 πού ἄνδρα δέν ἐγνώρισε, δοξάζομε!

Ἐξαποστειλάριον ι'

Τιβεριάδος θάλασσα
 σύν παισί Ζεβεδαίου
 Ναθαναήλ τῷ Πέτρῳ τε,
 σύν δυσὶν ἄλλοις πάλαι
 καί Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν·
 οἱ Χριστοῦ τῇ προστάξει
 ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες
 πλήθος εἶλκον ἰχθύων·
 Ὃν Πέτρος γνούς
 πρὸς αὐτόν ἐνήχητο·
 οἷς τό τρίτον
 φανείς καί ἄρτον ἔδειξε
 καί ἰχθύν ἐπ' ἀνδράκων.

Θεοτοχίον

Τόν ἀναστάντα Κύριον
 τριήμερον ἐκ τάφου,
 Παρθένε, καρδικέτευσέ
 ὑπέρ τῶν Σε ὑμνούντων
 καί πόθῳ μακαριζόντων·
 Σέ γάρ ἔχομεν πάντες
 καταφυγὴν σωτήριον
 καί μεσίτιν πρὸς Τοῦτον·
 κλῆρος γάρ Σός
 καί οἰκέται πέλομεν, Θεοτόκε,

καί πρὸς τὴν Σὴν ἀντίληψιν
ἅπαντες ἀφορῶμεν.

**ΤΡΟΠΑΡΙΑ
ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ**

Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

1.

Τὰ τῆς χάριτος ὄργανα,
τάς κιθάρας τοῦ Πνεύματος
τάς εὐσήμεους σάλπιγγας τοῦ κηρύγματος,
τάς φοβερόν καί ἐξάκουστον,
ἐξ ὕψους ἠχούσας βροντάς
καί τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ
γνωρίζουσας τοῖς πέρασι,
τούς τρεῖς Κήρυκας
τῆς μεγάλης Τριάδος, Ἰωάννην
καί Βασίλειον ἀξίως,
σύν Γρηγορίῳ τιμήσωμεν.

2.

Τῆς Τριάδος οἱ πρόμαχοι,
εὐσεβείας οἱ πρόβολοι,
οἱ μετὰ τούς δώδεκα τρεῖς Ἀπόστολοι,
οἱ ἐξ Ἐδέμ ἀναβλύζοντες
τό ζῶν ὕδωρ ποταμοί
καί τό πρόσωπον τῆς γῆς
ζωηρῶντως ποτίζοντες θείοις ρεύμασι,
τά μεγάλα στοιχεῖα, τά τὴν πίστιν,
ὥσπερ κτίσιν συνιστῶντα
ἀξιοχρέως τιμάσθωσαν.

3.

Ἡ συμβολή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν
στὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας

Οὐκ εἰσὶ λαλιαί, φησίν,
οὐδέ λόγοι λεγόμενοι,
ᾧ οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν·
εἰς πᾶσαν γῆν γάρ καὶ θάλασσαν
ὁ φθόγγος ἐξέδραμε
τῶν ἐνθέων καὶ σοφῶν
Διδασκάλων τῆς κτίσεως ὅθεν ἄριστα
τοῖς αὐτῶν θείοις νόμοις συγκροτεῖται
καὶ συνέχεται πρὸς μίαν
ὀρθοδοξίαν τὰ πέρατα.

4.

Τὰ τοῦ Πνεύματος ὄργανα,
ἀληθείας τὰς σάλπιγγας
τούς τοῦ Λόγου ῥήτορας εὐφήμησωμεν
φωναῖς ἀσμάτων τοῖς δόγμασιν
αὐτῶν οἱ ἐπόμενοι
ἱκετεύοντες αὐτούς,
παρῥησίαν ὡς ἔχοντας πρὸς τὸν Κύριον,
τοῦ αἰτῆσαι εἰρήνην σταθεράν μὲν
εἰς ἀεὶ τῇ οἰκουμένῃ,
πᾶσι ἡμῖν δέ συγχώρησιν.

Δόξα. Ἦχος β΄. Σήμερον ὁ Χριστός.

Σήμερον αἱ ψυχαὶ τῶν γηγενῶν
ὕψουνται ἐκ γηϊνῶν.
Σήμερον οὐράνιοι γίνονται
ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων·
αἱ γὰρ πύλαι τῶν οὐρανῶν ἐπαίρονται
καὶ ἡμῖν τὰ τοῦ Δεσπότης γνωρίζονται.
Οἱ λόγοι τούς λόγους κηρύττουσι

καί αἱ γλῶσσαι τὰ θαύματα μέλπουσιν·
 ἡμεῖς δέ πρὸς τὸν Σωτῆρα βοῶμεν·
 Δόξα Σοι Χριστῷ τῷ Θεῷ·
 τοῖς γάρ πιστοῖς εἰρήνη
 διὰ τούτων ἐγεγόνει.

Ἦχος πλ. 6'.

Τάς μυστικὰς σήμερον
 τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας,
 τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν·
 τοὺς μελωδήσαντας
 ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας
 μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας,
 Τριάδα Μίαν, ἀπαράλλακτον
 Οὐσίαν τε καὶ Θεότητα·
 τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου
 καὶ ὀρθοδόξων προμάχους·
 τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ
 ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξαστικόν ι'

Ἦχος πλ. 6'

Μετά τὴν εἰς Ἄδου κάθοδον
 καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν,
 ἀδυμοῦντες ὡς εἰκός,
 ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σου, Χριστέ, οἱ μαθηταὶ
 πρὸς ἐργασίαν ἐτράπησαν·
 καὶ πάλιν πλοῖα καὶ δίκτυα
 καὶ ἄγρα οὐδαμοῦ!
 Ἀλλὰ σύ, Σῶτερ, ἐμφανισθεῖς,
 ὡς Δεσπότης πάντων,

δεξιοῖς τά δίκτυα κελεύεις βαλεῖν.
 Καί ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθύς
 καί πλήθος τῶν ἰχθύων πολύ.
 Καί δεῖπνον ξένον ἔτοιμον ἐν γῆ!
 Οὗ μετασχόντων τότε Σου τῶν μαθητῶν
 καί ἡμᾶς νῦν, νοητῶς,
 καταξίωσον ἐντροφῆσαι,
 φιλάνθρωπε Κύριε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τάς μυστικὰς σήμερον
 τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας,
 τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν,
 τοὺς μελωδήσαντας
 ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας,
 μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας,
 Τριάδα, Μίαν, ἀπαράλακτον,
 Οὐσίαν τε καί Θεότητα
 τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου
 καί ὀρθοδόξων προμάχους,
 τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ,
 ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν Πατέρων
Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

5.

*Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καί χορῶ,
 αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν χορδαῖς καί ὀργάνῳ*

4

Ὁλην συγκροτήσαντες,
 τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην
 καί τῷ θείῳ Πνεύματι,
 συνδιασκεψάμενοι, τό μακάριον

καί σεπτόν Σύμβολον,
οἱ σεπτοὶ Πατέρες,
θεογράφως διεχάραξαν
ἐν ᾧ σαφέστατα,
τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον,
τόν Λόγον ἐκδιδάσκουσι
καί παναληθῶς ὁμούσιον,
ταῖς τῶν Ἀποστόλων,
ἐπόμενοι προδήλως διδαχαῖς,
οἱ εὐκλεεῖς καί πανόλβιοι,
ὄντως καί θεόφρονες.

6.

Ἐλθὲν εἰσδεξάμενοι,
τὴν νοητὴν λαμπηδόνα,
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
τό ὑπερφύεστατον χρησμολόγημα,
τό βραχὺ ῥήματι καί πολλῇ συνέσει,
θεοπνεύστως ἀπεφθέξαντο,
ὡς Χριστοκήρυκες,
εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι,
δογμάτων οἱ μακάριοι
καί τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων,
ἄνωθεν λαβόντες,
τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς
καί φωτισθέντες ἐξέθεντο,
ὄρον θεοδίδακτον.

7.

Ἐλθὲν συλλεξάμενοι,
ποιμαντικὴν ἐπιστήμην
καί θυμὸν κινήσαντες,
νῦν τόν δικαιοτάτον ἐνδικώτατα,

τούς βαρείς ἤλασαν
καί λοιμώδεις λύκους,
τῇ σφενδόνη τῇ τοῦ Πνεύματος,
ἐκσφενδονήσαντες,
τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος,
πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον
καί ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας,
οἱ θεῖοι Ποιμένες,
ὡς δούλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ
καί τοῦ ἐνθέου κηρύγματος,
μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τό ἔργο καί ὁ ρόλος τῶν Πατέρων
στή ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας

Τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ χορός,
ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων συνδραμῶν,
Πατρός καί Υἱοῦ καί Πνεύματος Ἁγίου,
μίαν οὐσίαν ἐδογματίσει καί φύσιν·
καί τό Μυστήριον τῆς Θεολογίας,
τρανώς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ.
Οὓς εὐφήμοῦντες ἐν πίστει,
μακαρίζομεν λέγοντες·
ὦ θεία παρεμβολή,
θεηγόροι ὀπλῖται παρατάξεως Κυρίου·
ἀστέρες πολύφωτοι,
τοῦ νοητοῦ στερεώματος
τῆς μυστικῆς Σιών οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι·
τά μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου·
τά πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου·
Ἐκκλησίας τό καύχημα·
οἰκουμένης ἀγλαΐσμα,
ἐκτενώς πρεσβεύσατε,

ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις,
 Θεοτόκε Παρθένε·
 διὰ γὰρ τοῦ ἐκ Σοῦ σαρκωθέντος,
 ὁ Ἄδης ἠγματούτισταται,
 ὁ Ἄδάμ. ἀνακέκληται,
 ἡ κατάρρα νενέκρωται,
 ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται,
 ὁ θάνατος τεθανάτωσαι
 καὶ ἡμεῖς ἐξωοποιήθημεν·
 διό ἀνυμνοῦντες βοῶμεν·
 εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν,
 ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα Σοι.

Δοξολογία μεγάλη.

«Σήμερον σωτηρία ...»

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Τούς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας,
 τῆς τρισηλίου Θεότητος,
 Τούς τρεῖς μέγιστους ἀστέρες
 τοῦ Μόνου Θεοῦ τοῦ τρισήλιου,
 τούς τὴν οἰκουμένην ἀκτίσι,
 δογμάτων θείων πυρσεύσαντας
 πού τὴν οἰκουμένην φωτίζουν
 με ἀκτίνες τῶν θείων δογμάτων τους
 τούς μελιρρύτους ποταμούς

τῆς σοφίας,
 τούς τήν κτίσιν πᾶσαν
 θεογνωσίας νάμασι
 καταρδεύσαντας·
 τούς ποταμούς
 πού τρέχουν μέλι σοφίας
 καί τήν κτίση ὄλη ποτίζουν
 μέ τῆς θεογνωσίας τά ὕδατα,
 Βασίλειον τόν μέγαν
 καί τόν Θεολόγον Γρηγόριον,
 σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ,
 τῷ τήν γλῶτταν χρυσορρήμονι,
 Βασίλειο τόν μέγα
 καί τό θεολόγο Γρηγόριο
 καί τόν ξακουστό Ἰωάννη,
 τόν κατά τή γλῶσσα χρυσόστομο,
 πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί,
 συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν·
 ὅλοι ὅσοι τούς λόγους τους ἔχομ' ἐρωτευτῆ
 ἄς συναχτοῦμε νά τούς ὑμνήσωμε
 αὐτοί γάρ τῇ Τριάδι,
 ὑπέρ ἡμῶν αἰεί πρεσβεύουσιν.
 Γιατί αὐτοί στήν Τριάδα
 ὑπέρ ἡμῶν πρεσβεύουν πάντοτε!

Ἔτερον. Ἦχος δ'.

Ως τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι
 καί τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι

τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων πρεσβεύσατε
εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι
καί ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα ἔλεος.

Κοντάκια τῆς ἐορτῆς

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οἱ σοφοί Διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης,
οἱ Θεόν δοξάσαντες
ἔργοις καί λόγοις ἐπί γῆς
μεγαλυνέσθωσαν σήμερον
ὡς σωτηρίας ἡμῖν ὄντες πρόξενοι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Εορτάζει σήμερον ἡ Οἰκουμένη
τήν σεπτὴν πανήγυριν
τῶν Διδασκάλων τῶν τριῶν·
καί γάρ αὐτοί ἐστερέωσαν
τήν Ἐκκλησίαν αὐτῶν θείοις δόγμασι.

Κοντάκιον προεόρτιον Ὑπαπαντῆς.

Ἦχος α'.

Ομήτραν παρθενικήν
ἀγιάσας τῷ τόκῳ Σου
Καί χειρας τοῦ Συμεών
εὐλογήσας, ὡς ἔπρεπε,
Προφθάσας καί νῦν
ἔσωσας ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεός.
Ἄλλ' εἰρήνευσον
ἐν πολέμοις τό πολίτευμα
Καί κραταίωσον Βασιλεῖς,
οὓς ἠγάπησας,

Ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμ. 18.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν
ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης
τὰ ῥήματα αὐτῶν.

*Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,
ποιήσιν δέ χειρῶν Αὐτοῦ
ἀναγγέλλει τό σπερέωμα.*

**Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου
τό ἀνάγνωσμα. 13,7-16.**

Ἀδελφοί,

7 μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν,
οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Ἀδελφοί, νὰ θυμᾶστε τοὺς
ἐκκλησιαστικούς ἡγέτες σας πού σᾶς
μετέδωσαν τό λόγο τοῦ Θεοῦ,

Ὡν ἀναθεωροῦντες
τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς
μιμεῖσθε τὴν πίστιν.

νά προσέχετε τό τέλος τῆς ζωῆς τους καί
ν' ἀκολουθῆτε τό παράδειγμα τῆς πίστεως
τους.

8 Ἰησοῦς Χριστός
χθές καί σήμερον ὁ αὐτός
καί εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ ἴδιος χθές,

σήμερα και για πάντα.

- 9 Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις
μὴ περιφέρεσθε·

Σέ διδασκαλίες διαφορετικές καὶ ξένες
μὴν παρασύρεστε·

καλὸν γάρ χάριτι
βεβαιουῦσθαι τὴν καρδίαν,
οὐ βρώμασιν,
ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν
οἱ περιπατήσαντες.

εἶναι προτιμώτερο στή χάρη τοῦ Θεοῦ νά
στηρίζετε τὴν καρδιά σας καὶ ὄχι στά
φαγητά ἀπὸ τὰ ὁποῖα δέν εἶδαν καμιά
ὠφέλεια ὅσοι ἀσχολήθηκαν μ' αὐτά.

Ἔχομεν θυσιαστήριον

- 10 ἐξ οὗ φαγεῖν

οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν
οἱ τῇ σκηνηῇ λατρεύοντες·

Ἔχομε θυσιαστήριο ἀπὸ τό ὁποῖο δέν
ἔχουν δικαίωμα νά φᾶνε ὅσοι συνεχίζουν
νά μετέχουν στή λατρεία τῆς σκηνηῆς·

- 11 ὧν γάρ εἰσφέρεται ζώων

τό αἷμα περί ἁμαρτίας
εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως,
τούτων τὰ σώματα κατακαίεται
ἔξω τῆς παρεμβολῆς·

διότι τὰ σώματα τῶν ζώων, πού τό αἷμα

τους εισάγεται από τόν ἀρχιερέα στά
 ἅγια τῶν ἁγίων γιά τή συγχώρηση τῶν
 ἁμαρτιῶν, καίγονται ἔξω ἀπό τό
 στρατόπεδο·

- 12 **διό καί Ἰησοῦς,**
 ἵνα ἁγιασῆ διά τοῦ ἰδίου αἵματος
 τόν λαόν,
 ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε.
 γι' αὐτό καί ὁ Ἰησοῦς γιά νά ἐξαγνίσῃ μέ
 τό δικό Του αἷμα τό λαό, πέθανε ἔξω ἀπό
 τήν πύλη.

- 13 **Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς Αὐτόν**
 ἔξω τῆς παρεμβολῆς
 τόν ὄνειδισμόν Αὐτοῦ φέροντες·
 Ἄς φεύγωμε λοιπόν κι ἐμεῖς πρὸς Αὐτόν
 ἔξω ἀπ' τήν κοινωνία, ὑπομένοντες τόν
 ἐξευτελισμό τοῦ διωγμοῦ Του·

- 14 **οὐ γάρ ἔχομεν ὧδε**
 μένουσαν πόλιν,
 ἀλλά τήν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν.
 γιατί δέν ἔχουμε ἐδῶ μόνιμη πολιτεία
 ἀλλά λαχταροῦμε τή μελλοντική.

- 15 **Δι' Αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν**
 θυσίαν αἰνέσεως διά παντός
 τῷ Θεῷ,
 τοῦτ' ἔστι καρπὸν χειλέων
 ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι Αὐτοῦ.

Διά του Ἰησοῦ Χριστοῦ λοιπόν ἄς προσφέρωμε συνεχῶς στό Θεό σάν θυσία αἰνέσεως τόν ὕμνο μας, δηλαδή τόν καρπό τῶν χειλέων μας πού ὁμολογοῦν τό μεγαλεῖο Του. (Ἐμεῖς τόν προσφέρωμε στόν Ἰησοῦν καί Αὐτός τόν προσάγει στόν Πατέρα.)

- 16 Τῆς δέ εὐποιίας καί κοινωνίας μή ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γάρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

Μήν ξεχνᾶτε ἀκόμη νά κάνετε τό καλό καί νά μοιράζεστε ὅ,τι ἔχετε μέ τούς ἄλλους· μέ τέτοιες θυσίες εὐχαριστεῖται ὁ Θεός.

**ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ
ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**

**ὅπως μᾶς τίς παραδίδει
ἡ Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολή**

- 1) «Διδαχαῖς ποικίλαις καί ξέναις μή περιφέρεσθε.»

Οἱ χριστιανοί πρέπει νά παραμένουν σταθεροί στήν πίστη τους στό Χριστό. (Μήν παρασύρεστε ἀπό ἰουδαϊκές δοξασίες!)

- 2) Ἡ Ἐκκλησία σέ κάθε κοινότητα ἔχει

ἡγουμένους καί ποιμένες. Οἱ πιστοί πρέπει νά τούς ἀκολουθοῦν προσεκτικά καί νά μιμοῦνται τή συμπεριφορά τους! Καί οἱ ἡγούμενοι βεβαίως ὀφείλουν νά εἶναι τύποι καί ὑποδείγματα ζωῆς γιά τούς πιστούς (στίχ. 7).

3) Ἡ τράπεζα τοῦ Χριστοῦ - τό θυσιαστήριο τῆς λατρείας μας, ἡ σταυρική θυσία καί ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ - εἶναι ἡ τελείωση τῶν θυσιῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Μέ τή θυσία καί τή νίκη Του, ὁ Χριστός μᾶς ἀγίασε, μέ τό αἷμα Του, μᾶς ξεχώρισε ἀπ' ὄλο τόν κόσμο καί μᾶς ἔνωσε μέ τόν ἑαυτό Του. Ἐπλυνε τήν ἐνοχή μας, ἔσβησε τίς ἁμαρτίες μας καί μᾶς ἐξαγόρασε, μᾶς λύτρωσε καί μᾶς ἔκαμε δικούς Του, Λαοῦ Του, Βασιλεία Του.

Ἡ ἀναγνώριση αὐτῆς τῆς εὐεργεσίας τοῦ Θεοῦ πρὸς τήν ἀνθρωπότητα εἶναι ἡ δόξα καί ὁ καλύτερος ὕμνος καί εὐχαριστία πρὸς Αὐτόν! Καί αὐτό εἶναι τό οὐσιαστικό περιεχόμενο τῆς Λατρείας πού προσφέρει στό Θεό ἡ Ἐκκλησία! Ἡ Θεία Λειτουργία! Ἡ μυστική καί ζῶσα ἀναπαράσταση τῆς ζωῆς καί τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ!

Λατρεύουμε τό Θεό, μέ τήν «ἀνάμνηση»

τῆς ζωῆς καί τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ!

Αὐτός ὡς Νέος Ἀδάμ, μέ τήν ὑποταγή Του στό θέλημά Του εὐχαρίστησε τό Θεό γιά λογαριασμό ὄλων τῶν ἀνθρώπων καί αὐτή τή Μοναδική Θυσία τοῦ Χριστοῦ, τήν ἅπαξ τελεσθεῖσα, τελεῖ συνεχῶς ἡ Ἐκκλησία λατρεύουσα καί εὐγνωμονοῦσα τό Θεό, ἐνῶ παράλληλα στήν καθημερινή ζωή μιμεῖται τό Χριστό, ὑπακούει στήν προσταγή τοῦ Πατέρα «Αὐτοῦ ἀκούετε!» καί ἐργάζεται τίς ἐντολές Του!

Ἡ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ συνεχῆς βίωση τῆς σταυρικήσ Θυσίας, τοῦ Θανάτου καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ! Τῆς νίκης τοῦ Χριστοῦ κατά τοῦ Διαβόλου καί τοῦ θανάτου! Πανηγυρίζομε καί ἐορτάζομε συνεχῶς τό θρίαμβό Του.

Αὐτή τή λατρεία τοῦ προσφέρομε κάθε φορά στή θεία Λειτουργία!

Τό οὐσιαστικό περιεχόμενο τῆς λατρείας πού προσφέρουν οἱ πιστοί στό Θεό εἶναι ἡ εὐχαριστία τους. Τόν εὐχαριστοῦν μέ τήν «θυσία αἰνέσεως» πού Του προσφέρουν στή Λατρεία, καθώς συμμετέχουν συνειδητά καί συμπάλλουν καί αὐτή ἡ λατρεία εἶναι ταυτόσημη μέ τήν εὐποιΐα καί κοινωνία (στίχ. 15-16).

Ἡ Θεία Λειτουργία ὀλόκληρη εἶναι ἓνας ὕμνος! Ὁ Λειτουργὸς ἀπὸ τὴν ἀρχὴ καλεῖ τὸ λαὸ μὲ τὴ φράση:

«Στῶμεν καλῶς! Στῶμεν μετὰ φόβου!

Πρόσχωμεν!

Τὴν ἀγίαν ἀναφορὰν

ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν:

Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως!»

4) Ἡ Λατρεία ὅμως τοῦ Θεοῦ, συνεχίζεται μετὰ τὴ Θεία Λειτουργία καὶ ἔξω ἀπὸ τοὺς Ναοὺς σὲ ὅλη τὴ ζωὴ τῶν πιστῶν!

Ἡ Ζωὴ τοῦ Χριστοῦ ἱερουργεῖται καὶ βιώνεται καὶ στὴν καθημερινή ζωὴ, μὲ τὴν πρακτικὴ ἐργασία τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, τόσο στὴ ζωὴ τοῦ Σώματος τῆς τῆς Ἐκκλησίας, ὅσο καὶ στὴν ζωὴ τῶν πιστῶν. Ἡ καθημερινή ζωὴ τῶν πιστῶν εἶναι μίμηση τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ. Ἀκολουθοῦμε τὸ δρόμο Του σηκώνοντας τὸ Σταυρὸ μας. Ἐπιτελοῦμε τὴ δική μας πρακτικὴ καθημερινή Λειτουργία καὶ λατρεία πρὸς τὸ Θεό! Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν Τὸν λατρεύομε.

Ἡ Λατρεία τῆς Ἐκκλησίας ἀρχίζει μὲ τὴ Θεία Λειτουργία, «θυσία τῆς αἰνέσεως»

πού Του προσφέρουμε και ολοκληρώνεται με
τή σφραγίδα τῶν καλῶν ἔργων τῆς εὐποιΐ-
ας.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

Ἦχος α΄. Ψαλμός 18.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,
ποίησιν δέ χειρῶν Αὐτοῦ
ἀναγγέλει τό στερέωμα.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ονόμος Κυρίου ἄμωμος, ἐπιστρέφων ψυχάς·
ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστή, σοφίζουσα νήπια.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Επιθυμητά ὑπέρ χρυσίον
καί λίθον τίμιον πολύν
καί γλυκύτερα ὑπέρ μέλι καί κηρίον.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον 5,14-19.

12 **Ε**ἶπεν ὁ Κύριος

τοῖς Ἐαυτοῦ Μαθηταῖς·

14 ὑμεῖς ἐστε τό φῶς τοῦ κόσμου.

Εἶπε ὁ Κύριος στούς Μαθητές Του·

Ἔσεῖς εἶστε τό φῶς τοῦ κόσμου.

Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι

ἐπάνω ὄρους κειμένη·

Δέν μπορεί νά κρυφτῆ μιά πόλη

- χτισμένη ψηλά πάνω στό βουνό·
 15 οὐδέ καίουσι λύχνον
 καί τιθέασιν αὐτόν
 ὑπό τόν μόδιον,
 ἀλλ' ἐπί τήν λυχνίαν
 καί λάμπει πᾶσι
 τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.
 οὔτε ἀνάβουν τό λύχνο
 καί τό βάζουν κάτω ἀπό τό δοχεῖο μέ τό
 ὁποῖο μετροῦν τό σιτάρι ἀλλά τό
 τοποθετοῦν στό λυχνοστάτη καί λάμπει
 καί φωτίζει ὅλους τούς ἀνθρώπους τοῦ
 σπιτιοῦ.
- 16 Οὕτω λαμψάτω τό φῶς ὑμῶν
 ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων,
 ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν
 τά καλά ἔργα
 καί δοξάσωσι τόν Πατέρα ὑμῶν
 τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
 Ἔτσι νά λάμψη καί τό δικό σας φῶς
 μπροστά στους ἀνθρώπους, γιά νά δοῦν
 τά καλά σας ἔργα καί νά δοξολογήσουν
 τόν οὐράνιο Πατέρα σας.
- 17 Μή νομίσητε
 ὅτι ἤλθον καταλῦσαι τόν Νόμον
 ἢ τούς Προφήτας·
 οὐκ ἤλθον καταλῦσαι,

ἀλλά πληρῶσαι.

Μή νομίζετε πώς ἤρθα γιά νά
καταργήσω τό Νόμο ἤ τούς Προφῆτες·
δέν ἤρθα γιά νά τά καταργήσω, ἀλλά γιά
νά τά πραγματοποιήσω.

- 18 Ἀμήν γάρ λέγω ὑμῖν,
ἕως ἄν παρέλθῃ ὁ οὐρανός
καί ἡ γῆ,
ἰῶτα ἓν ἤ μία κεραία
οὐ μή παρέλθῃ ἀπό τοῦ νόμου,
ἕως ἄν πάντα γένηται.

Σᾶς διαβειῶν πῶς ὅσο ὑπάρχει ὁ
κόσμος, ἕως τή συντέλειά του, οὔτε ἓνα
γιῶτα ἤ μία ὀξεία δέν θά πάψῃ νά ἰσχύῃ
ἀπό τό Νόμο, μέχρις ὅτου γίνουν ὅλα.

- 19 Ὅς ἐάν οὔν λύσῃ
μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων
τῶν ἐλαχίστων
καί διδάξῃ οὕτω τούς ἀνθρώπους,
ἐλάχιστος κληθήσεται
ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·

Ὅποιος λοιπόν καταργήσῃ ἀκόμα καί μία
ἀπό τίς πιό μικρές ἐντολές τοῦ Νόμου
καί διδάξῃ ἔτσι τούς ἀνθρώπους, θά ὀνο-
μαστῇ ἐλάχιστος στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
ὅς δ' ἄν ποιήσῃ καί διδάξῃ,
οὗτος μέγας κληθήσεται.

ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Ὅποιος ὁμῶς τίς τηρήσει ὅλες καὶ διδάξει ἔτσι, αὐτός θά ὀνομαστῆ μεγάλος στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

ΣΧΟΛΙΑ

ΣΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΙΜΑ

ΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΑΓΙΟΥΣ ΙΕΡΑΡΧΕΣ ΤΗΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΙΖΟΝΤΑΣ

ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥΣ

ΜΕ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ

ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Αὐτά πού εἶπε ὁ Κύριος, τά ἐφῆρμσαν μέ τή ζωή καί τά ἔργα τους οἱ Ἄγιοι!

Ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἀληθινός Ἥλιος πού φωτίζει καί ζωογονεῖ τόν κόσμο.

**Οἱ Μαθητές τοῦ Χριστοῦ
γίνονται λαμπάδες καί ἀστέρες,
πού ὀδηγοῦν τούς ἀνθρώπους
νά ἐργάζωνται τό θέλημά Του
καί νά δοξάζουν τό Ὄνομα τοῦ Θεοῦ!**

«Ἐγώ εἶμι τό φῶς τοῦ κόσμου.

Ὁ ἀκολουθῶν Ἐμοί

οὐ μή περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ,

ἀλλ' ἔξει τό Φῶς τῆς ζωῆς.

Ἐγώ εἶμαι τό φῶς τοῦ κόσμου.
 Ἐκεῖνος πού Μέ ἀκολουθεῖ
 δέν θά πλανιέται μέσα στό κοτάδι
 ἀλλά θά ἔχη τό φῶς πού εἶναι ἡ ζωή.
 (Ἰωάν. 8,12)

Ὅσοι πίστεψαν στό Χριστό καί
 βαπτίστηκαν καί ἐνώθησαν μαζί Του,
 ἔγιναν λαμπάδες καί ἀστέρες τοῦ Χριστοῦ,
 πού ἀχτινοβολοῦν τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ μέ
 τά λόγια τους καί τά ἔργα τους, μέ ὅλη τή
 ζωή τους.

Αὐτός εἶναι ὁ ρόλος τῶν Χριστιανῶν
 μέσα στόν κόσμο! Νά φωτίζουν καί νά
 ὀδηγοῦν τούς ἀνθρώπους μέ τά λόγια τους
 καί τά ἔργα τους, μέ ὅλη τους τή ζωή! Νά
 ὀδηγοῦν τούς ἀνθρώπους νά γνωρίσουν τό
 Θεό καί νά ζήσουν κατά τό θέλημά Του!
 Αὐτή ἡ προσφορά, ἡ ἀφιέρωση τῶν
 ἀνθρώπων στό Θεό καί ἡεἰρηνική
 συνεργασία τους σέ ἔργα καλά καί
 ὠφέλιμα, εἶναι ἡ πραγματική τιμή καί
 λατρεία πού περιμένει ὁ Θεός! Ὅπως
 ἀκριβῶς δοξάζονται οἱ γονεῖς, ὅταν τά
 παιδιά τους ἐκτελοῦν καλά ἔργα,
 εὐεργετικά γιά τούς ἀνθρώπους, πού τούς
 κάνουν νά μακαρίζουν αὐτούς πού τούς
 γέννησαν! «Μακαρία ἡ κοιλία ἡ

βαστάσασά Σε, καί μαστοί οὺς ἐθήλασας!»

Ὁ Κύριος ὡς διδάσκαλος μᾶς δείχνει ἕνα ξεχωριστό τρόπο δοξολογίας τοῦ Θεοῦ, τήν πιστή τήρηση τοῦ θελήματός Του! Αὐτόν ἀκολουθοῦν ὅσοι ἀγαποῦν τό Θεό καί ἀναδεικνύονται Ἄγιοι! Αὐτόν ἀκολούθησαν οἱ Τρεῖς Ἄγιοι Ἱεράρχες καί ἀναδείχτηκαν Μεγάλοι Πατέρες καί Οἰκουμενικοί Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας!

Ἡ ζωή μας, τῶν χριστιανῶν, τό σῶμα μας εἶναι ἕνα μουσικό ὄργανο, ἕνα Ψαλτήρι, μιά κιθάρα, καί τά ἔργα πού ἐκτελοῦμε, εἶναι οἱ μελωδίες τοῦ ὀργάνου μέ τίς ὁποῖες δοξολογεῖται ὁ Θεός! Οἱ καρποί τῆς πίστεως, τά καλά ἔργα, εἶναι οἱ μελωδικές δοξολογίες πού εὐφραίνουν τό Θεό!

«Οὕτω λαμψάτω τό φῶς ὑμῶν
ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων,
ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τά καλά ἔργα
καί δοξάσωσι τόν Πατέρα ὑμῶν
τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.» (Στίχ 16)

Μέ τά ἔργα τους οἱ Χριστιανοί ἐπιβεβαιώνουν τήν ἀλήθεια τῶν λόγων τους καί τῆς πίστεως τήν ὁποῖαν ἔχουν στήν καρδιά τους καί τήν ὁμολογοῦν μέ τά χεῖλη τους.

Τά ἔργα αὐτά, τά καλά καί ἅγια τῶν Χριστιανῶν, εἶναι ἡ καλύτερη δοξολογία πού εὐχαριστεῖ τόν Θεό. Δοξάζουμε τό Θεό, ἐάν φωτίζουμε τούς ἄλλους μέ τήν πίστη πού ὁμολογοῦμε, ἐνῶ συγχρόνως τήν σφραγίζουμε, τήν ἐπιβεβαιώνουμε μέ τά ἔργα μας!

Μέ τά καλά μας ἔργα τιμοῦμε τό Ὄνομα τοῦ Πατέρα μας καί Τόν κάνουμε γνωστό στούς ἄλλους. Ἔτσι ἀποδεικνύουμε μέ τούς καρπούς πού παράγομε, ποιοῦ κορμοῦ καί ποιοῦ δένδρου εἴμαστε κλάδοι, ποιοῦ πατέρα εἴμαστε παιδιά.

Τά ἔργα πού ἐκτελοῦμε εἶναι ἡ ἔκφραση καί καρποφορία τῆς πίστεως πού κρύβομε μέσα μας. Τοῦ Ἰδιοῦ τοῦ Χριστοῦ, πού κατοικεῖ στήν καρδιά μας. Μέ τό Βάπτισμα ἐνσωματωθήκαμε στόν Χριστό καί μένομε μέσα σ' Αὐτόν καί Αὐτός μένει μέσα μας καί ἐμεῖς μέσα σ' Αὐτόν!

Ἡ πίστη πού κρύβομε μέσα μας παράγει τούς καρπούς τῶν ἔργων μας. Τά ἔργα μας δείχνουν τήν πηγὴ τους, πού βρίσκεται μέσα στήν καρδιά μας, τόν Θεό Πατέρα μας.

Ἔτσι κρίνονται καί ἀναδεικνύονται οἱ μικροί καί οἱ μεγάλοι τῆς Βασιλείας τῶν οὐ-

ρανῶν, ἀπό τό ἄν ζοῦν καί πράττουν οὐσιαστικά αὐτά πού πιστεύουν καί διδάσκουν.

Οἱ Μαθητές τοῦ Χριστοῦ, οἱ Ἀπόστολοί Του, καθὼς καί οἱ διάδοχοί των, οἱ Ἐπίσκοποι-Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἀστέρες, πού παίρνουν φῶς ἀπό τόν Χριστό καί φωτίζουν μέ τούς λόγους τῆς διδασκαλίας τους καί μέ τό παράδειγμά τους τούς ἀνθρώπους.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν
ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν
καί εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης
τά ῥήματα αὐτῶν.
Ἀλληλούϊα. (Ψαλ. 18,5)

* * *

Η ΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ὁ βασιλεύς Σολομών
(996 - 925 π.Χ.)

βλέπει μέ τό φωτισμό
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

τό Δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος
καί τό κηρύττει ὡς Σοφία τοῦ Θεοῦ!

Ἕνα Βιβλικό κείμενο

κατάλληλο για τήν έορτή
 διαλεγμένο
 για δασκάλους και μαθητές

Σοφία Σολομώντος
(Κεφ. 6,12-9,9)

Ύμνος τῆς Σοφίας.

6,¹² Λάμπ' ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ
 μέ τήν αἰώνια δόξα
 κι εὐκόλα φανερώνεται
 σ' ὅσους Τήν ἀγαποῦνε.
 Αὐτοί πού Τήν ἀναζητοῦν,
 εὐκόλα Τήν εὐρίσκουν.
¹³ Αὐτούς πού σπεύδουν πρὸς Αὐτήν,
 ἡ ἴδια τοὺς προφταίνει.

(Λουκᾶ 19,1-10)

¹⁴ Ὅποιος ὀρδρίζει πρὸς Αὐτήν,
 κόπωση δέ γνωρίζει·
 στήν πόρτα του τήν συναντᾶ,
 ὡς πάει νά Τή ζητήση.
¹⁵ Μόνο πού τή θυμήθηκες,
 ἐσύ πού τή γυρεύεις,
 δείχνεις τήν τελειότητα
 τῆς φρόνησης πού ἔχεις!
 Ἄν ἀγρυπνᾶς γιά χάρη της,
 νωρίς θά ἠσυχάσης!
¹⁶ Γιατί αὐτή βγαίνει καί ζητᾶ

αυτούς πού τῆς ἀξίζουν,
καλωσυνάτη ἔρχεται
στούς δρόμους τους μπροστά τους,
τήν συναντοῦνε πάντοτε
στούς διαλογισμούς τους.

¹⁷ Ἀρχή τῆς εἶναι εἰλικρινῆς
λαχτάρα τῆς παιδείας,
καί τήν παιδεία ν' ἀγαπᾶς
μ' ἀληθινή φροντίδα!

¹⁸ Ὅποιος ἐκείνην ἀγαπᾶ
τούς νόμους Τῆς προσέχει,
γιατί τοῦ Νόμου ὁ σεβασμός
χαρίζει ἀφθαρσία

¹⁹ κι ἡ ἀφθαρσία στό Θεό
τόν ἄνθρωπο ἀνεβάζει.

Τό πλῆθος εἶναι τῶν σοφῶν,
ὁπού τόν κόσμο σώζει
κι ὁ φρόνιμος ὁ βασιλιᾶς
ἀσφάλεια τοῦ Δήμου.

....

²⁵ Προσέξτε, παρακαλῶ,
τά λόγια πού σᾶς λέω
καί νᾶστε ὅλοι βέβαιοι,
πώς θά ὠφεληθῆτε.

**Πῶς δίδεται ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ
στούς ἀνθρώπους**

7,1 Εἶμαι κι ἐγώ ἕνας ἄνθρωπος,
ὅπως οἱ ἄλλοι ὅλοι,
γόνος τοῦ πρώτου, π' ἔγινε
κι ἐκεῖνος ἀπό χῶμα ...

5 Κανέννας Βασιλιᾶς, καμιᾶ
ἀρχή δέ γνώρισ' ἄλλη.

6 Μιά εἴσοδος γιά τή ζωή,
μιά ἔξοδος γιά ὅλους.

Ἡ γέννηση κι ὁ θάνατος
εἶναι γιά ὅλους ἴδια.

7 Γι' αὐτό καί προσευχήθηκα
καί φρόνηση μου δόθη·
ικέτευσα τόν Κύριο
κι ἦλθε πνεῦμα Σοφίας.

8 Σοφία τοῦ ἐζήτησα
ἀντί σκῆπτρο καί θρόνο,
τελείως περιφρόνησα
γιά χάρη της τά πλούτη.

9 Οὔτε μέ τούς πολύτιμους
λίθους τήν παραβάλλω,
ὄλου τοῦ κόσμου ὁ χρυσός
εἶναι μιά χούφτα ἄμμος,
κι ὄλο τ' ἀσημικό τῆς γῆς
μπροστά της εἶναι λάσπη.

10 Ἄπ' τήν υἰεῖα κι ὁμορφιά
ἀγάπησα σοφία
κι αὐτήν ἐδιάλεξα γιά φῶς

νά φέγγη στή ζωή μου,
Γιατί μένει ἀκοίμητο
τό φεγγοβόλημά Της.

11 Κι ὅλα μαζί τά ἀγαθά
μοῦ ἔφερε τοῦ κόσμου,
μέσα στά χέρια Της κρατεῖ
ὅλα τῆς γῆς τά πλούτη.

**Τό πνεῦμα,
ἡ συνείδηση τοῦ σοφοῦ:**

12 Κι ὅλα μαζί τά κέρδισα
μαζί μέ τή Σοφία!

Καί ὅμως δέν ἐγνώριζα,
πώς ὅλ' Αὐτή τά φέρνει.

13 Χωρίς δόλο τά σύναξα
κι ἄφθονα τά χαρίζω!

Ἀπό κανέναν ἄνθρωπο
τά πλούτη της δέν κρύβω!

14 γιατί εἶναι ἀνεξάλειπτος
θησαυρός γιά τούς ἀνθρώπους·
κι ὅσοι τόν βρίσκουν, τό Θεό
ὡς φίλοι προσεγγίζουν
καί τήν προσέγγιση αὐτή
ἡ Σοφία τή συστήνει.

15 Ὡ καί ν' ἀξίωνε κι ἐμέ
ὁ Θεός νά τήν κηρύξω
κι ἄξια νά διηγηθῶ
αὐτά πού μ' ἔχει δώσει!

Γιατ' εἶν' Αὐτός ὁ χορηγός
 πού δίνει τή Σοφία
 καί πάλι Αὐτός πού τῶν σοφῶν
 τά λάθη διορθώνει.

¹⁶ Στά χέρια Του εἴμαστε κι ἐμεῖς
 καί οἱ δικοί μας λόγοι
 καί ὅλη μας ἡ σύνεση
 κι ἡ πρακτική μας τέχνη.

¹⁷ Αὐτός εἶναι πού μ' ἔδωκε
 τή γνώση τῆς ἀλήθειας!
 Αὐτός μοῦ ἀποκάλυψε
 τή σύσταση τοῦ κόσμου!
 τόν τρόπο πού τῆς φύσεως
 τά στοιχεῖα λειτουργοῦνε.

.....

²⁶ Ἀπαύγασμα τοῦ θείου Του
 Φωτός εἶν' ἡ Σοφία,
 (Φῶς ἐκ Φωτός...)

τῆς θείας Του ἐνέργειας
 ὁ καθαρὸς καθρέφτης,
 καί τῆς ἀγαθοσύνης Του
 ἡ ἀκριβὴς εἰκόνα.

Γι' αὐτό ποτέ ἀκάθαρτο...

²⁷ Μία, καί παντοδύναμη
 καί πάντα ἐνιαία,
 μέ τή δική της δύναμη
 τά πάντ' ἀνακαινίζει.

Σέ κάθε γενεά ψυχές
 τῶν καθαρῶν ἐκλέγει,
 ἐκεῖνες ἐπισκέπτεται
 φίλους Θεοῦ τούς κάνει
 κι ἀκόμη περισσότερο
 προφήτες τούς προβάλλει!

²⁸ Γιατί αὐτός πού ἀγαπᾶ
 Κύριος ὁ Θεός μας
 εἶν' ὅποιος γιά συγκάτοικο
 διάλεξε τή Σοφία!

²⁹ Γιατί αὐτή λαμπρότερη
 εἶναι ἀπό τόν ἥλιο
 κι ἀπ' ὅλα τ' ἄστρα τ' οὐρανοῦ
 ἐκείνη ὑπερέχει!

Συγκρινομένη μέ τό φῶς
 εἶναι προγενεστέρα,
 γιατί τό φῶς τό κοσμικό
 διαδέχεται ἤ νύχτα
 μά τή Σοφία δέν μπορεῖ
 νά σβήση ἤ κακία.

^{8,1} Ἐπεκτείνεται μέ δύναμη
 στά πέρατα τοῦ κόσμου
 κι ὅλο τόν κόσμο διοικεῖ
 μέ τή χρηστότητά της

² Αὐτήν ἀγάπησα ἐγώ
 ἀπ' τή νεότητά μου,
 Αὐτήν ἐγώ γιά νύφη μου

διάλεξα στή ζωή μου,
γιατ' έρωτεύτηκα σφοδρά
τό θεϊκό της κάλος.

3 Τήν εύγενή καταγωγή,
πού έχει, φανερώνει
ὁ Πατοκράτορας Θεός
τήν έχει «άγαπητή» Του!

4 Αὐτή τῆς γνώσης τοῦ Θεοῦ
τά μυστικά γνωρίζει,
τῶν ἔργων τήν ἐκτέλεση
αὐτή αποφασίζει.

....

7β Οἱ κόποι της εἶναι ἀρετές!
Τή φρόνηση διδάσκει,
τοῦ βίου τά πιό χρήσιμα:
δικαιοσύνη, ἀνδρεία!

8 Κι ἂν κάποιος λαχταρᾷ πολλά
νά μάθει ἀπό τήν πείρα
αὐτή γνωρίζει καί μπορεί
σωστά νά ὑπολογίζη
τά περασμένα πού 'φυγαν
τά μέλλοντα πού θά 'ρθουν.
Γνωρίζει τίς περιστροφές
τῶν λόγων νά ἰσιώνη
τά δύσκολα αἰνίγματα
αὐτή μπορεί νά λύνη.
Τά σημεία καί τά τέρατα

πού θά συμβοῦν γνωρίζει,
τό ποῦ θά καταλήξουνε
οἱ ἐποχές κι οἱ χρόνοι.

9 Γι' αὐτό καί ἔκρινα καλό
συμβία νά τήν πάρω
βέβαιος πώς ὡς σύμβουλος
ὀρθά θά συμβουλευή
καί θά μοῦ παραστέκεται
στίς λύπες τῆς ζωῆς μου.

10 Κατάλαβα ὅτι, μ' Αὐτήν
θά μέ δοξάσῃ ὁ κόσμος
Κι ἐμέ τό νέο πρόθυμα
οἱ γέροι θά τιμήσουν

(«Τέκνον Τιμόθεε,
μηδεῖς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω».)

.....

12 Ὄταν σιωπῶ θά προσδοκοῦν
τό λόγο μου ν' ἀκούσουν·
ὅταν μιλῶ θά στέκωνται
μέ προσοχή ν' ἀκοῦνε
κι ὅσο μακραίνει ὁ λόγος μου
αὐτοί θά σιωποῦνε.

13 Ἀκόμη ἐξ αἰτίας Της
ἀθάνατος θά γίνω
κι αἰώνια ἀνάμνηση
θ' ἀφήσω στούς ἀνθρώπους.

Ἡ χρησιμότητα τῆς μελέτης

για την κατάκτηση της Σοφίας:

14 Σωστά θά κυβερνῶ μ' Αὐτήν
τό πλῆθος τοῦ λαοῦ μου
καί ξένα ἔθνη καί λαοί
θά ὑποταχτοῦν σέ μένα.

.....

21 Κατάλαβα ὅμως, πώς ἐγώ
για νά Τήν κατακτήσω
μόνος μου, δέ θά δυνηθῶ.
Ἐκτός κι ἂν ὁ Θεός μου,
ὁ ἴδιος ἀποφάσιζε
δῶρο νά μοῦ Τή δώση.
- Καί τοῦτο θέλει φρόνηση
νά ξέρης Ποιός Τή δίδει.
Γι' αὐτό καί παρεκάλεσα
τόν Κύριο καί Θεό μου
καί τή Σοφία ζήτησα
ἀπ' τῆς καρδιάς τά βάθη:

Ὁ Σολομών

προσεύχεται στό Θεό
νά τοῦ χαρίσῃ τή Σοφία

9,1 Θεέ τῶν Προπατόρων μου,
Κύριε τοῦ Ἐλέους,
2 τόν κόσμο ἐδημιούργησες
μέ τό δικό Σου Λόγο
κι' Εσύ μέ τή Σοφία Σου
τόν ἄνθρωπο ἔχεις πλάσει

3 νά κυβερνᾷ ὅλα τὰ κτιστά,
ὁσίως καί δικαίως
καί μέ καρδιαῶς εὐθύτητα
νά κρίνη, νά δικάζη.

4 Σέ, ἱκετεύω, δῶσε μου
τή θεία Σου Σοφία,
πού κάθεται στό θρόνο Σου
αἰώνια μέ Σένα
καί δέομαι, ἀπ' τὰ τέκνα Σου
μή μ' ἀποδοκιμάσης,

5 γιατί κι ἐγώ ὁ ταπεινός
δοῦλος δικός Σου εἶμαι
ὅπως καί ἡ μητέρα μου
ἦταν δική Σου δούλη!
Ἄνθρωπος εἶμαι ἀδύνατος
καί σύντομ' ἡ ζωή μου·
Νοιώθω πώς εἶμαι ἀνεπαρκής
καί σύνεση δέν ἔχω,
ὡς ἀπαιτοῦνε ἀπό μέ
οἱ νόμοι καί οἱ κρίσεις.
Καί τέλειος ὁ ἄνθρωπος
ἄν ἤμποροῦσε νά ᾿ναι,
μά τοῦλειπε ἡ Σοφία Σου,
τίποτε δέν θά ἦταν.

7 Σύ ὅμως, Κύριε, Ἐμέ
ὠρισε βασιλέα
καί δικαστής διέταξες,

νά εἶμαι τῶν παιδιῶν Σου.

8 Ναό στό ἅγιο Σου βουνό
 μέ πρόσταξες νά χτίσω,
 θυσιαστήριο Θεοῦ
 στοῦ οἴκου Σου τήν πόλη,
 ἕνα πιστό ἀντίγραφο
 τῆς ἐπουράνιας Σου Σκηνηῆς,
 πού ἔχεις ἐξ ἀρχῆς
 ψηλά θεμελιωμένη.

9 Καί ἡ Σοφία, Κύριε,
 εἶναι μαζί μέ Σένα,
 γι' αὐτό ὅλα τά ἔργα Σου
 τά θαυμαστά γνωρίζει,
 γιατί καί ὅταν ἔχτιζες
 τόν κόσμο ἦταν μαζί Σου.
 Μόνο Αὐτή τό ἀρεστό
 στά μάτια Σου γνωρίζει,
 τί εἶναι καλό καί σύμφωνο
 κατά τίς ἐντολές Σου.]

10 Στείλε Την ἀπ' τό ἅγιο
 κατοικητήριό Σου
 κι ἀπό τό μεγαλόπρεπο
 τῆς δόξας Σου τό θρόνο
 νά μένη πάντα δίπλα μου,
 Αὐτή νά μέ διδάσκη,
 τί εἶναι ἀρεστό σέ Σέ
 αὐτό ἐγώ νά πράττω·

11 στή γνώση νά μέ ὀδηγῆ
κι αὐτή νά μέ φυλάγη
ἡ δόξα της νά μ' ὀδηγῆ
νά μήν παραστρατήσω.